

Juryrapport R.A. Kartiniprijs 2001

Dames en heren, geachte aanwezigen. Namens de jury van de Kartiniprijs heet ik u allen van harte welkom bij deze heugelijke gebeurtenis. In mijn toespraak zal ik kort ingaan op de volgende drie zaken:

waarom een allochtone vrouwenprijs

het proces om te komen tot een voordracht en

de keuze

Waarom een Raden A. Kartiniprijs.

Hoewel Den Haag een multiculturele stad is, is de participatie van met name allochtone vrouwen aan het maatschappelijk leven niet altijd evenredig verdeeld en of zichtbaar. Met allochtone vrouwen wordt in dit kader bedoeld de groep vrouwen die afkomstig is uit landen buiten West Europa. In Den Haag gaat het voornamelijk om een gedifferentieerde groep van Surinaamse, Antilliaanse, Turkse en Marokkaanse vrouwen. Regelmatig worden wij al dan niet terecht geconfronteerd met minder positieve verhalen over deze groep vrouwen.

Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de discussies omtrent het wel of niet dragen van een hoofddoek, alléénstaande en of mishandelde vrouwen, de vrouwen in blijf van mijn lijf huizen die tot voor kort geen aanspraak konden maken op een zelfstandige verblijfsvergunning of aan de tienermoeders. Ik noem de knelpunten achter elkaar, dan hebben wij dat gehad.

Het initiatief voor deze prijs is bij mij ontstaan uit een behoefte te laten zien dat allochtone vrouwen, als je deze groep bekijkt vanuit een historisch perspectief, over het algemeen vrij sterk zijn. Zij hebben vaak, al dan niet gedwongen, het besluit genomen om in een ander land met een volstrekt andere cultuur te gaan wonen. Voorts zijn ze vaak alleen verantwoordelijk voor het voorzien in het levensonderhoud en de opvoeding van kinderen. Daarnaast is er ook nog een groep die zich verder heeft ontwikkeld en stevige posities bekleden in de samenleving. Weinigen realiseren zich, het is ook nauwelijks voor te stellen, hoe complex het traject is voor een allochtone vrouw om te komen op die positie en zich ook nog op die positie weten te handhaven. En toch bestaan zij. De Surinaamse en Antilliaanse juristen, de Turkse ondernemers en de Marokkaanse economen. Maar ook allochtone vrouwen die zich inzetten in hun woonwijken en of bij het vluchtelingenwerk. Zij werken zo langzamerhand in vrijwel alle sectoren van de maatschappij en met veel succes, maar deze beelden worden nauwelijks getoond.

Met de Raden A. Kartiniprijs wil de gemeente Den Haag jaarlijks een aantal van deze vrouwen over het voetlicht brengen. Hiermee hoopt de gemeente het beeld van de 'zielige' allochtone vrouw te nuanceren. Daarnaast hoopt de gemeente dat er een stimulans uitgaat naar de eigen groep, met name de jongeren zodat zij zien dat het mogelijk is om je verantwoordelijk ten aanzien van je zelf en de gemeenschap waarin je vertoeft te dragen.

Het proces.

Bij het toekennen van de prijs is rekening gehouden met de door de gemeenteraad vastgestelde criteria. De jury bestond uit de volgende leden:

- Mw drs van der Kley
- Mw S. Filali
- Mw P.H.M. Weyenborg-Pot
- Mw A. Andriol
- Dhr A. Burgers van den Boogaert
- Mw L.E. Callender

Er zijn in totaal zijn er zo'n 25 voordrachten binnengekomen. Opvallend feit was dat alle voorgedragen vrouwen uit de welzijnssector kwamen. Bij de evaluatie zal de jury proberen een antwoord te vinden op de vraag hoe het komt dat er geen vrouwen uit het bedrijfsleven, kunst & cultuur en of andere sectoren zijn voorgedragen.

De voorgedragen vrouwen leveren allen een belangrijke bijdrage in de stad, een stadsdeel of in een wijk. Het was daarom voor de jury een moeilijke taak om tot een weloverwogen keuze te komen. Aspecten die bij het besluitvormingsproces zijn betrokken waren onder meer, beroepsmatigheid versus vrijwilligheid, stedelijk of wijkgericht werken, jong talent of ervaren vrouwen.

In dit verband spreek ik mijn waardering uit voor de integere en professionele wijze waarop de leden van de jury de discussie hebben gevoerd. Uiteindelijk heeft de jury er voor gekozen om drie vrouwen te nomineren.

De keuze.

Voor ik de keuze bekend maak vraag ik de aanwezigen om een applaus voor alle voorgedragen vrouwen.

Er zijn drie vrouwen genomineerd. Ik stel ze aan u voor:

- Mw S. El Garawy,
- Mw N. Messaoudi en
- Mw B. Sayin.

De jury oordeelde dat deze drie genomineerden, naast hun enorme inzet voor de eigen organisatie of groep, erin slagen vruchtbare samenwerkingsverbanden aan te gaan met andere geledingen van de Haagse samenleving. Zij zijn allen een krachtig voorbeeld voor anderen.

Zoals u weet kan er slechts één genomineerde de prijs mee naar huis nemen.

De uiteindelijke beslissing voor de winnares van de eerste Raden A. Kartiniprijs was dan ook een zware.

De jury heeft er dit jaar voor gekozen dit jaar het zwaartepunt te leggen bij het criterium van een jarenlange inzet voor vrouwen.

Ook de beide andere genomineerden verdienen het ten volste vandaag bijzonder te worden bedankt voor hun werk, hun inzet en hun betrokkenheid.

Met veel plezier nodig ik dan ook mw El Garawy en mw Messaoudi uit om naar voren te komen. Zij ontvangen een boek over Raden A. Kartini en een ets van beeldend kunstenaar Yoka Voorbach met daarbij de warme aanmoediging van de jury om hun werk voort te zetten. Wij zullen in de toekomst nog veel van deze vrouwen horen.

De keuze voor het toekennen van de eerste allochtone vrouwenprijs in Den Haag is gemaakt voor de vrouw die al ruim twintig jaren beroepsmatig en vrijwillig is betrokken bij de allochtone vrouw in het algemeen en de Turkse vrouwen en de Arabischsprekende vrouwen in het bijzonder.

Een vrouw die in verschillende gremia het debat heeft gevoerd met diverse wethouders. Een vrouw die al twintig jaar staat voor haar zaak. Dames en heren, ik vraag u een warm applaus voor Berin Sayin, directeur van de Stichting Yasmin.

De prijs bestaat uit een boek over R.A. Kartini, een kunstwerk en een bedrag van FL. 5000,-- beschikbaar gesteld door de gemeente Den Haag..

Ik geef nu graag het woord aan Jetta Klijnsma, wethouder van Welzijn, Volksgezondheid en Emancipatie, die haar de prijs zal overhandigen.